

stre og De Konservative, med hensyn til at tilslutte sig integrationsforslaget, og jeg er stadig fuld af undren og forargelse over, at man overhovedet kan tænke på det.

Efter forslaget vil det være kommunerne, der fremover får ansvaret for boligplacering og videre aktivering af udlændinge – dette til trods for, at det er et folketingsanliggende, at vi fortsætter med at lukke asylsøgere ind i landet og ikke en kommunal beslutning. Alligevel vil regeringen nu give Udlændingestyrelsen bemyndigelse til at træffe afgørelse om visitering til kommunerne. Senest 3 måneder efter, at ansvaret er pålagt kommunen, skal problemet være løst, og har kommunen ikke gjort det, kan Udlændingestyrelsen gribe ind og enten leje eller købe en bolig på kommunens regning.

Jeg kommer altså til at tænke på tidligere tiders gullaschbaroner, når jeg forudser, hvad det kommer til at betyde. Vi vil opleve, at huse af tvivlsom standard bliver sat i stand af spekulanter, som derefter får en sikker kontrakt om bosætning af nogle personer, som er udpeget af Udlændingestyrelsen, og regningen betales til overpris af kommunens øvrige borgere. Indskud i almennyttige lejligheder betales også af det offentlige, og vi ved, at disse indskud meget ofte ikke betales tilbage af udlændingene, og at det offentlige derved får nye tab i millionklassen; men det er selvfølgelig et anliggende, boligministeren kender til, og som kun indirekte hører til i denne debat.

Når kommunerne på den måde har fået en række udlændinge tvangsplaceret, skal de tilbyde udlændingene et integrationsprogram, der skal vare i 3 år og selvfølgelig betales af danske borgere. Vi taler i den sammenhæng ikke blot om de mange tusinde udlændinge, der hvert år kommer til Danmark som asylsøgere, men også herboende indvandrere. Hver enkelt udlænding skal forment nok have opstillet en individuel handlingsplan, og tanken er, at der i hver enkelt kommune skal ansættes folk til at lave handlingsplaner sammen med folk med højst forskellige sprog, kulturer, religioner osv. Set i lyset af, at der i arbejdsformidlingen har været fiaskolignende forhold, når der skulle laves handlingsplaner for danske arbejdsløse, vil disse planer for udlændinge skabe kaos, og nye udgifter til tolke vil samtidig dukke op på kommunernes budgetter.

I Dansk Folkeparti er vi totalt uenige med regeringen og indenrigsministeren om disse lovforslag, og vore lokale folk vil naturligvis

tage disse urimelige forslag op til lokal debat og sammen med Dansk Folkepartis folketingsgruppe arbejde for, at også den lokale befolkning bliver så godt bekendt med lovforslagene som muligt, så Socialdemokratiet, De Radikale og de øvrige partier, der eventuelt godkender dem, får et dårligt folketingsvalg. Og ærlig talt: Det er i hvert fald fuld fortjent, at det sker, hvis man virkelig vil have konsensus, som det lød fra den tidligere ordfører, om forslagene.

Det helt groteske i forslagene fra regeringen er naturligvis, at man overhovedet ikke strammer udlændingeloven. Man sikrer ikke vore grænser, man taler ikke om hjemsendelse, og man taler ikke om specielle økonomiske forhold for de flygtninge, der skal opholde sig her i landet i en periode. Man taler udelukkende om integration og integration fra det øjeblik, der er bevilget opholdstilladelse i Danmark, flygtning eller ej.

Lad os vende tilbage til de andre ting i forslaget. Der skal bl.a. tilbydes danskundervisning på, som det siges, »det niveau, som det enkelte introduktionsprogram retter sig imod.«, og når denne undervisning er afsluttet, skal der udstedes et bevis for aktiv deltagelse, hvad det så end er. Hvis en udlænding har et særligt behov for det, skal kommunen endda tilbyde særskilt danskundervisning, hvis denne udlænding af forskellige årsager ikke kan følge det ellers tilbudte danskundervisningsforløb. Hvad er det dog for noget? Det er ganske utroligt!

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at det er regeringens overordnede målsætning, at flygtninge og indvandrere skal blive ydende medlemmer af det danske samfund. Nu er det jo langt fra – det kan man vist roligt konstatere – alle udlændinge, der er aktive eller har noget som helst ønske om at blive integreret i det danske samfund, og derfor mener regeringen, at de skal straffes. Men straffen består i, at kommunalbestyrelsen kan – kan – nedsætte introduktionsydelsen på 5.000 kr. med maksimalt 20 pct., hvis en ansøger eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra introduktionsprogrammet. Hvori denne rimelige grund består, vides ikke, så det må jo blive en vurderingssag; men med det store antal fødsler og de mange ferier, helligdage og andet godt, udlændingene ofte er vant til, vil det blive en meget speget affære at vurdere.

Skulle regeringens integrationsside overhovedet have den mindste mening, skulle al hjælp selvfølgelig fjernes i samme øjeblik, man ikke